

firkelige Foranstaltninger ikke kunde have været anvendt; og for det Andet, om i Tilfælde af, at hver enkelt af disse begrænsede saakaldte Kirkesogne — Kapelani- og Hovedsogne eller hvad man nu vil kalde dem — hver for sig har afstemt, men de vil stjænte Flertallets Bøtum i Sundbyerne ganske særegen Interesse med Hensyn til dette Forhold, for ikke at komme til at behyrde den fattige Del med Huskat, selv om man derved kan borttage fra de mere Velhavende en noget for stor Kommunalafgift. Jeg henstiller dernæst til Overveielse, hvad der kunde bødes herpaa ved en interkommunal Stattelovgivning — der nemlig kunde paalægge Hovedsognet, her Kjøbenhavn, en vis Andel af Udgifterne til Undervisnings- og Fattigvæsenet — og navnlig hvad Betydning den kunde have derved, at de paagældende Næringsvirksomheder paa Amager bleve bestattede i selve Kommunen, uden Hensyn til, om de paagældende Fabrikere boede i Kjøbenhavn eller ei. Sluttelig henstiller jeg Spørgsmaalet om Midlet: Afgrænsningen af Kjøbenhavn, saaledes at den blev en større afrundet Kommune, og endelig som det lettest Gjennemførlige: Paabudet om, at selve Kjøbenhavns Amt deltager i de for store Udgifter, som Taarnby nu har paa Grund af de tilstedeværende Forhold, indtil disse kunne ordnes ved mere omhyggelige og gennemgaaende Overveielser af de herhen hørende Forhold.

Rosen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at det vilde være det Heldigste, om vi snarest kunde faae en interkommunal Bestatning, og jeg kan ogsaa være enig med ham i, at det vilde være det Naturligste og Heldigste for alle Parter, om man kunde indlemme de Dele, der ligge lige i Nærheden af Kjøbenhavn og i Virkeligheden ere Stadens Forstæder, i Kjøbenhavns Kommune. Begge disse Love, som dertil vilde udkræves, vilde imidlertid efter min Mening tage saa lang Tid og kræve saa overordentlig store Forberedelser, og jeg tør næsten sige, at den sidstnævnte Sag: Indlemmelsen af visse Distrikter i Kjøbenhavn turde støde paa saa uovervindelige Vanskeligheder, at Løsningen af det her foreliggende Spørgsmaal efter min Mening ikke kan udsættes i det Haab, at disse større Love senere maatte blive gennemførte. Med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kan jeg derimod ikke være enig i, at det skulde være en Udvei, at Kjøbenhavns Amt skulde bidrage til de særlige kommunale Fornødenheder her. Det vilde efter min Mening være

et saa exorbitant Skridt, at Lovgivningsmagten vel maatte vogte sig for at foreslaa det. Der er i Kjøbenhavns Amt selvfølgelig nogle langt fra denne Kommune beliggende Distrikter, som ikke have den allermindste Interesse i og ikke den allermindste Grund til at støtte særlig denne Kommune, saa at jeg ikke tror at dette Forslag vil kunne lade sig gennemføre. Naar det ærede Medlem har tvivlet om, at Kommunallovens § 1 kunde være anvendelig i det foreliggende Tilfælde, kan jeg ikke være enig med ham deri, thi Landkommunalloven forudsætter kun, at der existerer 2 Sogne, den taler intet Steds om, hvorledes disse 2 Sogne ere opstaaede, og da det hele Spørgsmaal kom for, vare disse 2 Sogne adskilte, saa Landkommunallovens § 1 er altsaa fuldstændig fyldestgjort ved det rent fattige Forhold, der er til Stede. Men efter min Mening har den høitærede Indenrigsminister jo fuldstændig Bemyndigelse til at bifalde den Beslutning, som Amtsraadet maatte tage med de 2 Sogne. Med det Samme vil jeg gjøre de ærede Medlemmer, som have talt saa meget om de Adresser, der i den senere Tid ere komne, og navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Jensen), opmærksomme paa, at det som den lovgivende Magt efter min fulde Overbevisning efter Landkommunallovens § 1 har at gjøre med her, kun er Spørgsmaalet om Indførelse af nye Skatter, og jeg vilde ønske, at det Spørgsmaal snart maatte finde sin Afgjørelse, fordi den Kommune, der nu bestaar, ikke kan bestaa med de nuværende Skatter, den gaar fuldstændig til Grunde, den gaar sin fuldstændige økonomiske Undergang i Møde. Jeg vilde derfor ønske, at Amtsraadet tog den Beslutning, at Adskillelsen sker, og at den høitærede Indenrigsminister bifalder det, saa vilde efter min Mening det andet Spørgsmaal meget let kunne løses. Thi da vilde Alle ønske, at Huskatten blev indført i den Kommune, hvor den overhovedet er anvendelig. I det andet Sogn, i Taarnby Sogn, er Huskatten aldeles uanvendelig, thi det er et rent Landsogn, der maa bære sine Hartkornsskatter og derved har sin fuldstændige Skattebyrde, medens Sundbyerne, som allerede fremhævet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, jo har en Masse Fabriklokaler, Huse o. s. v., hvis Ciere bo i Kjøbenhavn, og som altsaa ikke skatte Nogetssomhelst til Kommunen. Jeg vil ikke komme dybere ind paa de enkelte Spørgsmaal, der her kunne komme i Betragtning, men jeg skal tillade mig at anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, for at det der kan blive drøftet nærmere. Jeg ønsker som sagt, at Adskillelsen sker, saa vil man